

Provinds for Hesteavl — den har idetmindste hidtil været det — troer jeg ikke, at en saa pludselig Interesse skulde være indtraadt blandt Landbrugerne, at dens Udvikling skulde kunne aldeles undvære Regjeringens Bistand. — Spørgsmaalet om, hvilke Foranstaltninger det er, som fra Regjeringens Side bør træffes til Hesteavlens Bedste, har, som det vist er Enhver bekendt, saa ofte været drøftet, saa ofte været Gjenstand for en mangesidig Overveielse, og har en saa riig Litteratur, saa mange varme Deeltagere rundt om i Landet, at det upaatvibseligt kun vilde paany fremkalde de tidligere Overveielser, naar man nu vilde spørge om, hvilken Vej man i saa Henseende skal gaae. Jeg har iøvrigt ikke Noget imod at slaae ind paa den Vej, hvorefter de til mig stillede Andragender indeholde et Dnske; men jeg troer rigtignok, at der er Et, som man vel bør vogte sig for — og jeg er overbevist om, at det vil blive anerkjendt af de indsigtsfulde Mænd, som paany ville komme til at behandle denne Sag — og det er en Bakken frem og tilbage; at vakte frem og tilbage er det Værste, som man kan indlade sig paa. Man har dadlet det System, hvorefter Landstutteriet i de senere Aar har virket; men jeg maa dog, som jeg tidligere har yttret, bemærke, at de Stemmer, som have havet sig herimod, ikke have havet sig imod Stutterie-Foranstaltningen i og for sig. — Hvad nu angaaer det, som af Udvalget er yttret angaaende Stutterievæsenets Ordning, da troer jeg rigtignok, at disse Yttringer kunne taale nogen Berigtigelse. Det hedder saaledes i Betænkningen, „at det er bekendt, at Sagkyndige ere af den Formening, at Landets Hesteavl neppe vil kunne forbedres ved fortsatte Indkjøb af Besselere efter det Princip, som nu følges, hvorved man, istedet for at søge vor Landrace udviklet og forbedret i sig selv eller ved Krydsning med en ublandet adel Race, ved Krydsning med Halvblod, frembringer et Tillæg, der antages allerede i anden Generation at ville være udartet, og saaledes ikke at kunne danne nogen constant Race“. Det erkjendes altsaa i disse Yttringer af Udvalget, at vor Landrace ikke vil kunne undvære Krydsning med andre Racers; det er vistnok ogsaa Tilfældet. Der

existerer egentlig ingen oprindelig ublandet dansk eller jydsk Race, den er for endeel sammenblandet med fremmede; den ældre jydsk Race, som vi havde, var paa ingen Maade ene og alene udsprungen af Landets egne Heste, men var fremkommen ved Indvirkning af de ældre Stutterier for ædlere Blod, tildeels æsterlandsk, tildeels engelsk, hvorpaa man endnu paa flere Steder finder Spor, idet man seer engelske Navne over Spilbommene. Disse tildeels engelske Heste vare meget almindelige og tilstede i et betydeligt Antal i Jylland, og derfra skriver sig den udmærkede jydsk Race, som vel ikke kan maale sig med den ædlere især i hurtig Bevægelse og let Fodskifte, men som i Henseende til Styrke og Udholdenhed staaer overordentligt høit; denne udmærkede Egenkab har ogsaa gjort Heste af denne Race særdeles stikede til Vognheste i de Lande, hvor man sætter Priis paa Luxusheste, som kunne paradere. Som sagt er den tidligere Races fornævnte Egenskaber frembragte ved Krydsning, og nu vil man forandre Gangen i den jydsk Hesteavl's Udvikling og krydse Racen paa en anden Maade. Den Race, som Landstutmesteren har troet at burde benytte i dette Diemed, er ikke nogen Halvblods-Race, men en særegen, som i England har udviklet sig lidt efter lidt og efterhaanden forbedret sig; det er nemlig coach horses den egentlige engelske Vognhesterace fra Yorkshire.

Allerede af Stutmester Nielsen er der gjort Indkjøb af denne Race, og de indkjøbte Dyr have været fordeelte i Jylland og leveret et særdeles godt Resultat. Denne engelske Vognhesterace er, ved at forplantes igjennem 2 a 3 Generationer, bleven saa constant, at den staaer som en særegen Race i England, som dog findes blandet med ædlere Blod og har finere Varieteter. I Jylland har den allerede saa godt Afkom, at der for en ung Hingst, som er udgaaet fra denne Race, er forlangt endog 600 Rbd., en Priis, som for en ung Hingst er temmelig høi; jeg troer saaledes ikke, at der er mindste Grund til at være misfornøiet med Indkjøbet af disse Dyr. Med Hensyn til den Plan, som blev lagt af den forrige Stutmester, og som blev tiltraadt af flere andre kyndige Mænd, med hvem han